Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 92/65/EWG

z dnia 13 lipca 1992 r.

ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG

(Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 95/176/WE z dnia 6 kwietnia 1995 r.	L 117	23	24.5.1995
►**M2**	Decyzja Komisji 2001/298/WE z dnia 30 marca 2001 r.	L 102	63	12.4.2001
►**M3**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1282/2002 z dnia 15 lipca 2002 r.	L 187	3	16.7.2002
►**M4**	zmienione przez Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1802/2002 z dnia 10 października 2002 r.	L 274	21	11.10.2002
►**M5**	Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r.	L 146	1	13.6.2003
►**M6**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1398/2003 z dnia 5 sierpnia 2003 r.	L 198	3	6.8.2003
►**M7**	Dyrektywa Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r.	L 139	320	30.4.2004
►**M8**	Decyzja Komisji 2007/265/WE z dnia 26 kwietnia 2007 r.	L 114	17	1.5.2007
►**M9**	Dyrektywa Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r.	L 219	40	14.8.2008

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

sprostowana przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 49 z 20.2.2009, str. 48 (92/65/EWG)

▼B

DYREKTYWA RADY 92/65/EWG

z dnia 13 lipca 1992 r.

ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego są umieszczone w wykazie produktów zawartym w załączniku II do Traktatu; wprowadzanie do obrotu takich zwierząt i produktów stanowi źródło dochodu dla części ludności rolniczej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju w tym sektorze i zwiększenia wydajności przepisy dotyczące zdrowotności zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego należy ustanowić na poziomie wspólnotowym;

Wspólnota musi przyjąć środki zmierzające stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. do ustanowienia wewnętrznego rynku;

ze względu na wyżej wymienione cele Rada ustanowiła przepisy dotyczące zdrowotności zwierząt mające zastosowanie do bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz, zwierząt z rodziny koniowatych, drobiu i jaj wylęgowych, ryb i produktów rybnych, małży dwuskorupowych, nasienia buhajów i knurów, zarodków owczych, świeżego mięsa, mięsa drobiowego, produktów mięsnych, dziczyzny i mięsa króliczego;

należy przyjąć przepisy dotyczące zdrowotności zwierząt odnoszące się do wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nie objętych wcześniej wyżej wspomnianymi przepisami;

należy przewidzieć stosowanie niniejszej dyrektywy bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie wprowadzenia we Wspólnocie Konwencji o międzynarodowym handlu zagrożonymi gatunkami dzikiej fauny i flory ([4]);

jeżeli chodzi o pewne względy techniczne, należy odnieść się do dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających nahandel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną ([5]), oraz do dyrektywy 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy ([6]);

w odniesieniu do organizacji kontroli i ich przebiegu, jak również środków ochronnych które zostaną wprowadzone w życie, należy

---

([1]) Dz.U. C 327 z 30.12.1989, str. 57 oraz Dz.U. C 84 z 2.4.1990, str. 102.
([2]) Dz.U. C 38 z 19.2.1990, str. 134 oraz Dz.U. C 149 z 18.6.1990, str. 263.
([3]) Dz.U. C 62 z 12.3.1990, str. 47 oraz Dz.U. C 182 z 23.7.1990, str. 25.
([4]) Dz.U. L 384 z 31.12.1982, str. 1. Ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 197/90 (Dz.U. L 29 z 31.1.1990, str. 1).
([5]) Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Ostatnio zmienione dyrektywą 91/499/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 107).
([6]) Dz.U. L 315 z 26.11.1985, str. 11. Zmieniona dyrektywą 90/423/EWG (Dz. U. L 224 z 18.8.1990, str. 13).

▼B

odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego ([1]);

z zastrzeżeniem odmiennych przepisów, handel zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego musi zostać zliberalizowany, bez uszczerbku dla uciekania się do ewentualnych środków ochronnych;

uwzględniając ryzyko rozprzestrzeniania się chorób na jakie narażone są zwierzęta, należy sprecyzować konkretne wymogi w stosunku do niektórych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nakładane z chwilą wprowadzenia tych zwierząt i produktów do obrotu w celach handlowych, w szczególności jeśli kierowane są do regionów posiadających dobry status zdrowotny;

specyficzna sytuacja typowa dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, biorąc pod uwagę wyspiarskie położenie tych krajów oraz fakt, że były wolne od wścieklizny przez znaczny okres czasu, uzasadnia konkretne przepisy mające na celu zagwarantowanie, że wprowadzenie do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów, które nie pochodzą z tych krajów, nie niesie ryzyka wprowadzenia wścieklizny do tych państw, jednakże pozostaje bez wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi;

świadectwo zdrowia jest najbardziej właściwym sposobem zagwarantowania i monitorowania zgodności z tymi wymogami;

aby utrzymać sytuację zdrowotną we Wspólnocie przy jednoczesnym wprowadzeniu do obrotu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w niniejszej dyrektywie, powinny one podlegać minimalnym wymaganiom ustanowionym dla handlu, oraz zgodności z nimi monitorowanej zgodnie z zasadami i przepisami ustanowionymi w dyrektywie Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ([2]);

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Komisją a Państwem Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

ostateczny termin transpozycji do prawa krajowego, ustalony na dzień 1 stycznia 1994 r. w art. 29, nie powinien mieć wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach w dniu 1 stycznia 1993 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

▼M7

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, które nie zostały objęte warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych aktach Wspólnoty określonych w załączniku F.

([1]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Ostatnio zmienione dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

([2]) Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1. Zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

▼B

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przepisów przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3626/82.

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy prawa krajowego stosowane do zwierząt domowych, aczkolwiek utrzymanie tych przepisów nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „handel” oznacza handel jak określono w art. 2 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG;

b) „zwierzęta” oznaczają okazy gatunków zwierząt innych niż te wymienione w dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG ([1]), 90/539/EWG ([2]), 91/67/EWG ([3]), 91/68/EWG ([4]), 91/492/EWG ([5]) oraz 91/493/EWG ([6]);

c) „zatwierdzona jednostka, instytut lub ośrodek” oznacza wszelkie stałe, geograficznie ograniczone zakłady, zatwierdzone zgodnie z art. 13, w których na stałe trzyma się, lub hoduje, zwierzęta z jednego lub kilku gatunków, w celach handlowych lub nie, i wyłącznie do jednego lub kilku z następujących celów:

— wystawy zwierząt i edukacja społeczeństwa,

— ochrona gatunku,

— badania naukowe podstawowe lub stosowane, lub hodowla zwierząt do celów takich badań,

d) „choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania” oznaczają choroby wymienione w załączniku A.

2. Ponadto definicje inne niż te dotyczące zatwierdzonych ośrodków i jednostek, zawarte w art. 2 dyrektyw 64/432/EWG, 91/67/EWG oraz 90/539/EWG, obowiązują *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ II

Przepisy mające zastosowanie w handlu

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że nie zakazuje się ani nie ogranicza handlu określonego w art. 1 akapit pierwszy, z powodów związanych ze

([1]) Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42). Zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

([2]) Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6). Z ostatnimi zmianami wprowadzonymi dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

([3]) Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca wymagań dotyczących zdrowia zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).

([4]) Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).

([5]) Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1).

([6]) Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15).

▼B

zdrowiem zwierząt, innych niż te wynikające ze stosowania niniejszej dyrektywy lub prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności wszelkich podjętych środków ochronnych.

▼A1

Do czasu podjęcia wspólnotowych postanowień tym zakresie, Szwecja może utrzymywać swoje krajowe zasady w odniesieniu do węży i innych gadów wysyłanych do niej.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że do celów zastosowania art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/425/EWG, zwierzęta określone w art. 5-10 niniejszej dyrektywy mogą, bez uszczerbku dla art. 13 i dla szczególnych przepisów, jakie mają zostać przyjęte w związku z wprowadzeniem w życie art. 24, być przedmiotem handlu tylko wówczas, gdy spełniają warunki ustanowione w art. 5-10, oraz gdy pochodzą z gospodarstw lub przedsiębiorstw wymienionych w art. 12 ust. 1 i 3 niniejszej dyrektywy, zarejestrowanych przez właściwy organ i podejmujących się:

— poddawania posiadanych zwierząt regularnym badaniom zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG,

— powiadamiania właściwego organu o ogniskach chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia, a także o ogniskach chorób wymienionych w załączniku B dla których zainteresowane Państwo Członkowskie przygotowało program zwalczania lub program monitorowania,

— przestrzegania szczególnych krajowych środków dotyczących zwalczania choroby, która ma szczególne znaczenie dla danego Państwa Członkowskiego i jest objęta programem sporządzonym zgodnie z art. 14, lub decyzją zgodną z art. 15 ust. 2,

— wprowadzenia do obrotu do celów handlu tylko takimi zwierzętami, które nie wykazują objawów choroby, i które pochodzą z gospodarstw lub obszarów nie podlegających żadnemu zakazowi z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i odnośnie do zwierząt, którym nie towarzyszy świadectwo zdrowia, lub dokument handlowy przewidziany w art. 5-11, jedynie zwierząt, którym towarzyszy zaświadczenie od podmiotu stwierdzającego, że w czasie wysyłki dane zwierzęta nie wykazywały widocznych objawów chorobowych i że jego gospodarstwo nie podlega żadnym ograniczeniom związanym ze zdrowiem zwierząt,

— spełniania wymogów zapewniających dobrostan zwierząt hodowlanych.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że handel małpami człekokształtnymi (*simiae* i *prosimiae*) ogranicza się wyłącznie do zwierząt przesyłanych z i do jednostki, instytutu lub ośrodka zatwierdzonego przez właściwe władze Państw Członkowskich zgodnie z art. 13, oraz że zwierzętom tym towarzyszy świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, z deklaracją wypełnioną przez urzędowego lekarza weterynarii w jednostce, instytucie, lub ośrodku pochodzenia zwierzęcia, w celu zagwarantowania zdrowia tych zwierząt.

2. Właściwy organ Państwa Członkowskiego może na zasadzie odstępstwa od ust. 1, zezwolić na nabycie małp człekokształtnych należących do osób prywatnych przez zatwierdzone jednostkę, instytut lub ośrodek.

▼B

Artykuł 6

A. Bez uszczerbku dla art. 14 i 15, Państwa Członkowskie zapewniają, aby zwierzęta kopytne z gatunków innych niż te wymienione w dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG i 91/68/EWG mogły być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące wymagania:

1) ogólne:

a) muszą być zidentyfikowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG;

b) nie mogą być przeznaczone na ubój zgodnie z programem mającym na celu zwalczenie choroby zakaźnej;

c) nie mogły być szczepione przeciwko pryszczycy oraz muszą spełniać odnośne wymogi dyrektywy 85/511/EWG i art. 4a dyrektywy 64/432/EWG;

d) muszą pochodzić z gospodarstwa określonego w art. 3 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 64/432/EWG, które nie jest przedmiotem środków zdrowia zwierząt, w szczególności środków podjętych zgodnie z dyrektywami 85/511/EWG, 80/217/EWG (1) i 91/68/EWG i były w nim trzymane na stałe od chwili narodzin, lub przez ostatnich trzydzieści dni przed wysyłką;

▼M7

e) musi im towarzyszyć świadectwo odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E część 1, zawierające następującą deklarację:

Deklaracja

Ja niżej podpisany, (urzędowy lekarz weterynarii) zaświadczam, że przeżuwacz(-e) (1)/świniowaty(-e) (1) inne niż ten (1)/te (1) objęte dyrektywą 64/432/EWG:

i) ..... należy/należą (1) do (gatunki)

ii) w czasie badania, wykazywał (1)/nie wykazywały (1) żadnych klinicznych oznak jakiejkolwiek choroby na którą on (1)/one (1) jest (1)/są (1) podatne;

iii) pochodzi(-ą) z urzędowo wolnego od gruźlicy (1)/urzędowo wolnego od brucelozy (1) lub wolnego od brucelozy stada (1)/gospodarstwa (1) nie będących przedmiotem ograniczeń z powodu pomoru świń lub z gospodarstwa gdzie ono (1)/one (1) było (1)/były (1) przedmiotem ujemnych wyników badania(badań) ustanowionych w art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 92/65/EWG.

(1) Niepotrzebne skreślić.

▼B

2) W przypadku przeżuwaczy:

a) muszą one pochodzić ze stada urzędowo wolnego od gruźlicy i urzędowo wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG i dyrektywą 91/68/EWG oraz spełniać, jeśli chodzi o przepisy dotyczące zdrowia zwierząt, odnośne wymogi ustalone dla gatunków bydła w art. 3 ust. 2 lit. c), d), f), g) i h) dyrektywy 64/432/EWG, lub art. 3 dyrektywy 91/68/EWG;

(1) Dyrektywa Rady 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 11). Ostatnio zmienione dyrektywą 87/486/EWG (Dz.U. L 280 z 3.10.1987, str. 21).

▼M7

b) jeżeli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustanowione w lit. a), muszą one pochodzić z gospodarstwa, w którym nie notowano przypadków brucelozy lub gruźlicy w ciągu 42 dni poprzedzających załadunek zwierząt i w którym przeżuwacze poddane były, w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, testom z wynikami negatywnymi na gruźlicę i brucelozę;

▼A1

c) zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, można przyjąć przepisy dotyczące białaczki.

▼B

3) W przypadku świniowatych:

a) nie mogą pochodzić z obszaru podlegającego zakazom związanym z obecnością afrykańskiego pomoru świń zgodnie z art. 9a dyrektywy 64/432/EWG;

b) muszą pochodzić z gospodarstwa, które nie jest przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń, określonych w dyrektywie 80/217/EWG, z powodu klasycznego pomoru świń;

c) muszą pochodzić z gospodarstwa wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG oraz spełniać odnośne warunki co zdrowia zwierząt, ustanowione dla trzody chlewnej w dyrektywie 64/432/EWG;

d) jeśli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustalone w lit. c), w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, muszą zostać poddane testowi opracowanemu pod kątem wykazywania braku przeciwciał na brucelozę, z wynikami ujemnymi.

▼M7

_____

4) Wymogi dotyczące testów określone w niniejszym artykule oraz ich kryteria mogą być ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Decyzje te uwzględniają przypadki przeżuwaczy hodowanych w regionach arktycznych Wspólnoty.

Do czasu podjęcia decyzji przewidzianych w poprzednim akapicie nadal stosuje się przepisy krajowe.

▼B

B. W dyrektywie 64/432/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 lit. b) i c) wyrazy „bydło” zastępuje się wyrazami „zwierzęta z gatunku bydła (wraz z *Bubalus bubalus*)”

2) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 świadectwa zdrowia, których wzory podano w załączniku F, można zmieniać lub uzupełniać, szczególnie celem uwzględnienia wymogów zawartych w art. 6 dyrektywy 92/65/EWG”.

Artykuł 7

A. Państwa Członkowskie zapewniają, aby ptaki inne niż te określone w dyrektywie 90/539/EWG mogły być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące wymogi:

1) co do zasady muszą:

a) pochodzić z gospodarstwa, w którym na 30 dni przed wysyłką nie zdiagnozowano influenzy drobiu;

▼B

b) pochodzić z gospodarstwa, lub obszaru, nie podlegającego jakimkolwiek ograniczeniom wynikającym ze środków stosowanych w zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu.

Do czasu wdrożenia środków wspólnotowych określonych w art. 19 dyrektywy 90/539/EWG, przy zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu obowiązują nadal wymogi krajowe, zgodnie z ogólnymi przepisami Traktatu;

c) muszą uprzednio, zgodnie z art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 91/496/EWG przejść kwarantannę, jeśli przywożono je z państwa trzeciego, w gospodarstwie, do którego zostały zabrane po wwiezieniu na terytorium Wspólnoty;

2) ponadto ptaki z rodziny papug:

a) nie mogą pochodzić z gospodarstwa, ani też pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym zdiagnozowano chorobę papuzią (*Chlamydia psittaci*).

Okres obowiązywania zakazu od czasu ostatniego zanotowanego przypadku oraz okres leczenia pod nadzorem weterynaryjnym, uznanym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, musi wynosić przynajmniej dwa miesiące;

b) muszą być identyfikowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG.

Metodę identyfikacyjną ptaków z rodziny papug, szczególnie chorych ptaków z rodziny papug, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26;

c) musi im towarzyszyć dokument handlowy podpisany przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo lub przedsiębiorstwo, z którego pochodzą zwierzęta, i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ.

B. W art. 2 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. dotyczącej zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dziczyzny hodowlanej ([1]), słowa „i bezgrzebieniowce (*Ratitae*)" dodaje się w trzecim wierszu po słowach „dyrektywa 90/538/EWG".

W art. 2 ust. 2 pkt 1 Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych ([2]), wyrazy „i bezgrzebieniowce (*Ratitae*)" wprowadza się po wyrazach „i kuropatwy".

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewniają, aby pszczoły (*Apis melifera*) mogły być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące warunki:

a) pochodzą z obszaru, który nie podlega zakazom związanym z występowaniem zgnilca amerykańskiego.

Okres obowiązywania zakazu musi wynosić, co najmniej 30 dni od stwierdzenia ostatniego przypadku, i od dnia, w którym wszystkie ule, w obrębie promienia trzech kilometrów, zostały sprawdzone przez właściwy organ i wszystkie zainfekowane ule zostały spalone lub też poddane odpowiednim zabiegom i inspekcji aż do spełnienia wymogów właściwego organu.

([1]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.
([2]) Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.

▼B

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, i po konsultacji z Naukowym Komitetem Weterynaryjnym, wymogi obowiązujące dla pszczół (*Apis melifera*) lub wymogi im równoważne mogą obowiązywać dla trzmieli;

b) towarzyszy im świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem podanym z załączniku E, z deklaracją wypełnioną przez właściwy organ w celu poświadczenia, że wymogi ustalone w lit. a) zostały spełnione.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby zwierzęta zajęczowate mogły być przedmiotem handlu tylko wówczas, gdy spełniają następujące wymogi:

a) nie mogą pochodzić, ani mieć kontaktu ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się że panowała tam przez ostatni miesiąc;

b) muszą pochodzić z gospodarstwa, w którym żadne zwierzę nie wykazuje klinicznych objawów myksomatozy królików.

2. Państwa Członkowskie, które wymagają świadectwa zdrowia dla przemieszczania się na ich terytorium zwierząt zajęczowatych, mogą wymagać aby wysyłanym do nich zwierzętom towarzyszyło świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, uzupełnione o następującą deklarację:

„Ja, niżej podpisany,…, zaświadczam, że powyższa przesyłka spełnia wymogi art. 9 dyrektywy 92/65/EWG i że przewożone zwierzęta nie wykazywały podczas badania żadnych klinicznych objawów choroby".

Świadectwo takie musi być wydane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za dane gospodarstwo pochodzenia zwierząt i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ, a dla zwierząt z hodowli przemysłowej, przez urzędowego lekarza weterynarii. Państwa Członkowskie zamierzające skorzystać z tej opcji powiadamiają o tym Komisję, która musi zagwarantować, że wymogi ustalone w akapicie pierwszym zostały spełnione.

3. Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo mogą wymagać przedłożenia świadectwa zdrowia gwarantującego, że wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a) zostały spełnione.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie gwarantują obowiązywanie zakazu handlu ►M5 —————— ◄ norkami i lisami, które pochodzą lub miały kontakt ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się, że panowała tam przez ostatnie sześć miesięcy, ponieważ nie stosowano programu systematycznych szczepień.

▼M5

2. Aby być przedmiotem handlu, psy, koty i fretki muszą spełniać wymogi określone w art. 5 i 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG ([1]).

Świadectwo posiadane przez zwierzęta musi również stwierdzać, że na 24 godziny przed wysyłką zwierząt, przeprowadzone zostało badanie kliniczne przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe

([1]) Dz.U. L 146 z 13.6.2003, str. 1;

▼M5

władze, które wykazało, że zwierzęta są zdrowe i mogą odbyć podróż do swojego miejsca miejsce przeznaczenia.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2, jeżeli handel skierowany jest do Irlandii, Zjednoczonego Królestwa lub Szwecji, psy, koty i fretki podlegają warunkom określonym w art. 6 i 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003.

Świadectwo posiadane przez zwierzęta musi również stwierdzać, że na 24 godziny przed wysyłką zwierząt przeprowadzone zostało badanie kliniczne przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, które wykazało, że zwierzęta są zdrowe i mogą odbyć podróż do swojego miejsca miejsce przeznaczenia.

▼A2

4. Irlandia, Cypr, Malta oraz Zjednoczone Królestwo mogą, nie naruszając przepisów ust. 2 i 3, utrzymać krajowe regulacje dotyczące kwarantanny obejmującej wszystkie ssaki mięsożerne, ►M5 z wyjątkiem gatunków określonych w ust. 2 i 3, ◄ ssaki z rzędu naczelnych, nietoperze oraz inne zwierzęta, u których możliwe jest wystąpienie wścieklizny, objęte przez niniejszą dyrektywę, jeżeli w stosunku do powyżej wymienionych zwierząt nie można wykazać, iż urodziły się w gospodarstwie pochodzenia i od urodzenia były przetrzymywane w zamknięciu, choć utrzymanie tych regulacji nie może przeszkodzić w zniesieniu kontroli weterynaryjnej na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi.

▼B

5. W decyzji 90/638/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— dla programów zwalczania wścieklizny: kryteria wymienione w załączniku III”,

2) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Kryteria dla programów zwalczania wścieklizny

Programy zwalczania wścieklizny zawierają przynajmniej:

a) kryteria wymienione w pkt 1-7 załącznika 1;

b) szczegółowe informacje dotyczące regionu lub regionów, w których ma się odbyć immunizacja lisów metodą doustną i naturalne granice tego przedsięwzięcia. Ten region lub regiony musi obejmować przynajmniej 6 000 km^2, lub całkowity obszar Państwa Członkowskiego i może obejmować przyległe obszary państwa trzeciego;

c) szczegółowe informacje dotyczące wykorzystywanych szczepionek, systemu dystrybucji, gęstości i częstotliwości wykładania przynęt;

d) w miarę potrzeb, wszystkie szczegóły, koszt i cel projektów ochrony i zachowania flory i fauny podjętych przez organizacje dobrowolne na terytorium objętym takimi projektami.”

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, tworzy specjalny instytut celem ustanowienia kryteriów koniecznych dla normalizacji testów serologicznych i decyduje o jego obowiązkach.

7. Państwa Członkowskie zapewniają, aby koszty stosowania testów serologicznych ponosili importerzy.

▼M5

_____

▼A1

Artykuł 10a

W odniesieniu do wścieklizny i zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, po przedstawieniu odpowiedniej podstawy, art. 9 i 10 zostaną zmienione, biorąc pod uwagę sytuację w Finlandii i Szwecji w celu zastosowania do nich tych samych postanowień jakie są stosowane do Państw Członkowskich, znajdujących się w takiej samej sytuacji.

▼M9

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby bez uszczerbku dla decyzji, jakie mają zostać podjęte przy wykonaniu art. 21 i 23, przedmiotem handlu były jedynie: nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniające wymogi ustalone w ust. 2, 3, 4 i 5.

2. Bez uszczerbku dla wszelkich kryteriów, jakie muszą zostać spełnione przy wpisywaniu zwierząt koniowatych do ksiąg rodowodowych, nasienie zwierząt z gatunku owiec, kóz i koni – w przypadku niektórych określonych ras – musi:

— zostać zebrane, poddane obróbce i przechowywane w celu sztucznego zapłodnienia w punkcie zatwierdzonym jako spełniający warunki sanitarne zgodnie z załącznikiem D rozdział I, lub – w przypadku owiec i kóz – w drodze odstępstwa od powyższego, w gospodarstwie spełniającym wymogi dyrektywy 91/68/EWG,

— zostać pobrane od zwierząt spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział II,

— zostać pobrane, poddane obróbce, konserwowane, przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III,

— być przewożone do innego państwa członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalanemu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

3. Komórki jajowe i zarodki zwierząt z gatunku owiec, kóz, koni i świń muszą:

— zostać pobrane od dawczyń spełniających warunki ustanowione w załączniku D rozdział IV przez zespół pobierający lub wyprodukowane przez zespół produkujący zatwierdzony przez właściwy organ państwa członkowskiego i spełniający warunki, które mają być ustanowione w załączniku D rozdział I zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26,

— zostać pobrane, przetwarzane i konserwowane w stosownym laboratorium oraz przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III,

— być przewożone do innego państwa członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalanemu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

Nasienie stosowane do zapłodnienia dawczyń musi spełniać przepisy ust. 2 w przypadku owiec, kóz, i koni, oraz przepisy dyrektywy 90/429/EWG w przypadku świń.

Wszelkie dodatkowe gwarancje mogą zostać określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

4. Zatwierdzone punkty, o których mowa w ust. 2 tiret pierwsze, i zatwierdzone zespoły, o których mowa w ust. 3 tiret pierwsze, są rejestrowane przez właściwy organ danego państwa członkowskiego, a każda stacja i każdy zespół otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej.

Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych punktów i zespołów oraz ich numerów rejestracji weterynaryjnej i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

▼M9

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

5. Wymogi dotyczące zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia odnoszących się do nasienia, komórek jajowych i embrionów gatunków niewymienionych w ust. 2 i 3 ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

Do czasu ustanowienia wymogów dotyczących zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia do celów handlu takim nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami pozostają w mocy przepisy krajowe.

▼B

Artykuł 12

1. Przepisy dotyczące kontroli ustanowionych dyrektywą 90/425/EWG obowiązują, w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i jej przebiegu, w stosunku do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą, którym towarzyszy świadectwo zdrowia. Inne zwierzęta muszą pochodzić z gospodarstw podlegających zasadom tej dyrektywy, jeśli chodzi o kontrole w miejscu pochodzenia i przeznaczenia.

2. Artykuł 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się w stosunku do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą.

3. Do celów handlowych, zastosowanie art. 12 dyrektywy 90/425/EWG obejmuje dodatkowo pośredników, trzymających na stałe lub okazjonalnie zwierzęta wymienione w art. 7, 9 i 10.

4. Komunikacja z miejscem przeznaczenia, jak przewidziano w art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG odbywa się, odnośnie do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, którym towarzyszy świadectwo zdrowia, zgodnie z niniejszą dyrektywą przy użyciu systemu Animo.

5. Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów niniejszej dyrektywy, jeśli zachodzi podejrzenie, że niniejsza dyrektywa nie jest przestrzegana lub, jeśli istnieją wątpliwości co do zdrowia zwierząt, albo jakości nasienia, komórek jajowych i zarodków wymienionych w art. 1, właściwy organ przeprowadza wszelkie kontrole jakie uzna za stosowne.

6. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki administracyjne lub karne w celu karania wszelkich naruszeń niniejszej dyrektywy, szczególnie jeśli okazuje się, że sporządzone świadectwa lub dokumenty nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi zwierząt określonych w art. 1, że identyfikacja tych zwierząt, lub oznakowanie nasienia, komórek jajowych i zarodków, nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy lub że zwierzęta bądź produkty, o których mowa, nie przeszły kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 13

1. Handel zwierzętami z gatunków podatnych na choroby wymienione w załączniku A lub na choroby wymienione w załączniku B, jeśli Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia stosuje gwarancje przewidziane w art. 14 i 15, oraz handel nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami tych zwierząt wysyłanych do i z jednostek, instytutów i ośrodków, podlega obowiązkowi okazania dokumentu przewozowego odpowiadającego wzorowi podanemu w załączniku E. Dokument ten, który musi być wypełniony przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za jednostkę, instytut, lub ośrodek pochodzenia, musi stwierdzać, że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe lub zarodki pochodzą z jednostki, instytutu, lub ośrodka zatwierdzonego zgodnie z załącznikiem C i muszą im towarzyszyć podczas transportu.

2. a) Aby uzyskać zatwierdzenie, jednostka, instytut lub ośrodek przedkładają właściwemu organowi w danym Państwie Człon-

▼B

kowskim wszelkie stosowne dokumenty towarzyszące odnoszące się do wymogów zawartych w załączniku C odnośnie do chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia.

b) Po otrzymaniu akt dotyczących wniosku o zatwierdzenie, lub odnowienie zatwierdzenia, właściwy organ bada je w świetle informacji jakie zawierają i, w miarę potrzeb, wyników testów przeprowadzanych na miejscu.

c) Właściwy organ wycofuje zgodę na zatwierdzenie zgodnie z pkt 3 załącznika C.

▼M9

d) Właściwy organ rejestruje wszystkie zatwierdzone jednostki, instytuty i ośrodki oraz nadaje im numery zatwierdzenia.

Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych jednostek, instytutów i ośrodków oraz ich numerów zatwierdzenia i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego przepisu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

▼A1

e) Szwecja będzie miała okres dwóch lat od daty wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu na wprowadzenie w życie ustanowionych środków w odniesieniu do organów, instytutów i centrów.

▼B

Artykuł 14

1. Jeśli Państwo Członkowskie sporządza lub sporządziło, bezpośrednio lub poprzez hodowców, dobrowolny lub obowiązkowy program zwalczania lub monitorowania jednej z chorób określonej w załączniku B, może ono przedstawić ten program Komisji, podając w szczególności:

— rozmieszczenie choroby na jego terytorium

— czy choroba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia

— powody przedsięwzięcia takiego programu, z uwzględnieniem jego efektywności pod względem kosztów i znaczenia choroby,

— obszar geograficzny, na którym program ma być wprowadzany,

— kategorie statusu stosowane wobec placówek, wymogi dla każdego gatunku wprowadzanego do gospodarstwa i procedury wykorzystywane przy wykonywaniu testów,

— procedury monitorowania programu łącznie z zaangażowaniem hodowców we wdrażanie programów zwalczania lub monitorowania choroby,

— działania jakie należy podjąć jeżeli, z jakichś względów, gospodarstwo straci swój status,

— działania jakie należy podjąć, jeżeli wyniki testów przeprowadzonych w ramach programu są pozytywne,

— niedyskryminacyjny charakter handlu na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego.

2. Komisja bada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzone w ramach procedury przewidzianej w art. 26 zgodnie z kryteriami ustalonymi w ust. 1. W ramach tej samej procedury dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, które mogą być wymagane w handlu, zostają określone w tym samym czasie lub najpóźniej trzy miesiące po przedstawieniu

▼B

programów. Gwarancje te nie mogą przekraczać gwarancji jakie stosuje u siebie Państwo Członkowskie.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26. Zgodnie z tą samą procedurą, można wprowadzać poprawki do gwarancji wymienionych w ust. 2.

Artykuł 15

1. Jeśli Państwo Członkowskie uznaje, że jego terytorium, lub część jego terytorium, jest wolne od jednej z chorób wymienionych w załączniku B, na którą podatne są zwierzęta objęte niniejszą dyrektywą, przedstawia Komisji odpowiednią dokumentację dodatkową, podającą w szczególności:

— charakter choroby oraz historię jej występowania na swoim terytorium,

— wyniki testów kontrolnych opartych o badania serologiczne, mikrobiologiczne, patologiczne lub epidemiologiczne,

— okres czasu, w którym choroba podlegała zgłoszeniu do właściwych władz

— okres czasu, w którym przeprowadzano kontrole

— jeśli dotyczy, okres czasu, w którym zakazano szczepień przeciwko tej chorobie oraz obszar geograficzny objęty zakazem,

— uzgodnienia dotyczące sprawdzenia obecności choroby.

2. Komisja bada dokumentację przewidzianą w ust. 1 i przedstawia Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu decyzję zatwierdzającą lub odrzucającą plan przedstawiony przez Państwo Członkowskie. Jeśli plan zostanie przyjęty, dodatkowe gwarancje, ogólne lub konkretne, które mogą być wymagane w handlu, zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Nie mogą one przekraczać gwarancji jakie Państwo Członkowskie wprowadza u siebie.

Do czasu podjęcia decyzji, zainteresowane Państwo Członkowskie może utrzymać w swoich transakcjach handlowych stosowne warunki konieczne dla utrzymania swojego statusu.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie notyfikuje Komisji wszelkie zmiany w danych szczegółowych określonych w ust. 1. Gwarancje określone zgodnie z ustaleniami ust. 2 mogą, w świetle takiej notyfikacji, ulegać zmianom, lub zostać wycofane zgodnie z procedurą określoną w art. 26.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie w przywozie do Wspólnoty

Artykuł 16

Warunki obowiązujące w przywozie zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą muszą być co najmniej równoważne warunkom ustalonym w rozdziale II.

▼M5

W odniesieniu do kotów, psów i fretek warunki przywozu muszą być co najmniej równoważne warunkom określonym w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 998/2003.

Świadectwo posiadane przez zwierzęta musi również stwierdzać, że na 24 godziny przed wysyłką zwierząt przeprowadzone zostało badanie kliniczne przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, które wykazało, że zwierzęta są zdrowe i mogą odbyć podróż do swojego miejsca miejsce przeznaczenia.

▼B

Artykuł 17

1. W celu jednolitego stosowania art. 16 stosuje się przepisy zawarte w kolejnych ustępach.

▼M9
▼C1

2. Jedynie zwierzęta oraz nasienie, komórki jajowe i zarodki wymienione w art. 11 i spełniające następujące wymogi mogą być przywożone do Wspólnoty:

▼M9

a) muszą pochodzić z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie, sporządzonym zgodnie z ust. 3 lit. a);

b) musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi, który sporządza się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, podpisane przez właściwy organ kraju wywozu i stwierdzające, że:

(i) zwierzęta:

— spełniają dodatkowe warunki lub są objęte równoważnymi gwarancjami, o których mowa w ust. 4, oraz

— pochodzą z zatwierdzonych ośrodków, jednostek lub instytutów, które dają gwarancje co najmniej równoważne tym ujętym w załączniku C;

(ii) nasienie, komórki jajowe i zarodki pochodzą z zatwierdzonych stacji pobierania lub przechowywania lub od zespołów pobierania i produkcji zapewniających gwarancje co najmniej równoważne tym, które mają być ustanowione w załączniku D rozdział I zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

Do czasu ustanowienia wykazów państw trzecich, zatwierdzonych zakładów ujętych w lit. b), wymogów dotyczących zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia, o których mowa w lit. a) i b), w mocy pozostają przepisy krajowe, pod warunkiem że nie są one bardziej korzystne niż te przewidziane w rozdziale II.

3. Ustala się:

a) zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, wykaz krajów trzecich lub części krajów trzecich zdolnych udzielić państwom członkowskim i Komisji gwarancji równoważnych gwarancjom przewidzianym w rozdziale II w odniesieniu do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków;

b) zgodnie z niniejszym przepisem, wykaz zatwierdzonych stacji lub zespołów, o których mowa w art. 11 ust. 2 tiret pierwsze oraz w ust. 3 tiret pierwsze tego artykułu, znajdujących się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych w wykazie określonym w lit. a) niniejszego ustępu i w odniesieniu do których właściwy organ jest w stanie udzielić gwarancji przewidzianych w art. 11 ust. 2 i 3.

Wykaz zatwierdzonych stacji i zespołów, o którym mowa w pierwszym akapicie, oraz numerów rejestracji weterynaryjnej tych stacji i zespołów jest przekazywany Komisji.

Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla stacji lub zespołu, w przypadku gdy nie spełniają one już warunków określonych w art. 11 ust. 2 i 3, oraz powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.

Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu danego kraju trzeciego zgodnie z akapitem drugim i trzecim i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26;

▼M9

c) zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, szczególne wymogi w zakresie zdrowia zwierząt, w szczególności w zakresie ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi, lub gwarancje równoważne tym, które zostały ustanowione w niniejszej dyrektywie.

Szczególne wymogi oraz równoważne gwarancje ustanowione dla krajów trzecich nie mogą być bardziej korzystne niż te przewidziane w rozdziale II.

▼B

4. Wykaz przewidziany w ust. 3 może obejmować jedynie te państwa trzecie, lub części państw trzecich:

a) z których przywóz nie jest zakazany:

— na skutek występowania jednej z chorób określonych w załączniku A, lub jakiejkolwiek innej choroby egzotycznej we Wspólnocie,

— na podstawie art. 6, 7 i 14 dyrektywy 72/462/EWG i art. 17 dyrektywy 91/495/EWG oraz dyrektywy 71/118/EWG ([1]), lub w przypadku innych zwierząt objętych niniejszą dyrektywą zgodnie z decyzją podjętą w ramach procedury przewidzianej w art. 26 z uwzględnieniem ich stanu zdrowia;

b) które z uwagi na swoje ustawodawstwo oraz organizację służb weterynaryjnych i inspekcji i nadzór, jakiemu są poddane, zostały uznane zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 72/462/EWG za zdolne do zagwarantowania wprowadzenia w życie obowiązującego w nich ustawodawstwa;

c) w których służby weterynaryjne są w stanie zagwarantować, że wymogi sanitarne, przynajmniej równoważne tym ustalonym w rozdział II, są przestrzegane.

5. Eksperci z Komisji oraz z Państw Członkowskich przeprowadzą szereg inspekcji na miejscu w celu zweryfikowania, czy gwarancje udzielone przez państwo trzecie w odniesieniu do warunków produkcji i wprowadzenia do obrotu można uznać za równoważne w stosunku do tych stosowanych we Wspólnocie.

Eksperci z Państw Członkowskich odpowiedzialnych za te inspekcje są powoływani przez Komisję stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Inspekcje są wykonywane w imieniu Wspólnoty, która ponosi koszty związane z wszelkimi związanymi z tym wydatkami.

6. Do czasu zorganizowania inspekcji określonych w ust. 5 nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie do inspekcji w państwach trzecich, z zastrzeżeniem powiadamiania poprzez Stały Komitet Weterynaryjny o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania gwarancji zaoferowanych zgodnie z ust. 3, na jakie natrafiono podczas takich inspekcji.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby zwierzęta, nasienia, komórki jajowe i zarodki objęte niniejszą dyrektywą były przywożone do Wspólnoty jedynie wówczas, gdy:

— towarzyszy im świadectwo sporządzane przez urzędowego lekarza weterynarii.

([1]) Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23). Ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 48).

▼B

Wzór świadectwa sporządza się, zależnie od gatunku, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26,

— przeszły z wynikiem pozytywnym kontrole wymagane dyrektywami 90/675/EWG i 91/496/EWG ([1]),

— przeszły, przed wysyłką na terytorium Wspólnoty, kontrolę przeprowadzoną przez urzędowego lekarza weterynarii w celu zagwarantowania, że warunki przewozu określone w dyrektywie 91/628/EWG ([2]) zostały spełnione, w szczególności w odniesieniu do pojenia i karmienia,

— w przypadku zwierząt określonych w art. 5-10, przeszły kwarantannę zanim zostały umieszczone na rynku, zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanawianymi zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26.

2. Do czasu ustanowienia szczególnych przepisów dla wykonania niniejszego artykułu nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie wobec przywozu z państw trzecich, dla których takie wymogi nie zostały przyjęte na poziomie wspólnotowym, pod warunkiem, że nie są bardziej preferencyjne niż przepisy określone w rozdział II.

Artykuł 19

Następujące kwestie uzgadnia się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26:

a) szczególne wymogi w zakresie zdrowia zwierząt obowiązujące w przywozie do Wspólnoty, charakter i treść dokumentów towarzyszących dla zwierząt przeznaczonych do ogrodów zoologicznych, cyrków, parków rozrywki lub laboratoriów eksperymentalnych, w zależności od gatunku;

b) dodatkowe gwarancje oprócz tych już przewidzianych w odniesieniu do różnych gatunków zwierząt objętych niniejszą dyrektywą, w celu ochrony odnośnych gatunków we Wspólnocie.

Artykuł 20

▼M9

Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz do środków ochronnych, jakie należy wprowadzić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.

▼B

Do czasu wprowadzenia w życie decyzji przewidzianych w art. 8 ust. 3 i art. 30 dyrektywy 91/496/EWG, stosuje się nadal odpowiednie przepisy krajowe w celu stosowania art. 8 ust. 1 i art. 2 wyżej wymienionej dyrektywy, bez uszczerbku dla zgodności z przepisami i zasadami określonymi w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.

([1]) Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

([2]) Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17).

▼B

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy końcowe

Artykuł 21

Wszelkie wzory świadectw obowiązujących w handlu i wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, jakie muszą być spełnione, aby umożliwić handel zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami innymi niż te objęte art. 5-11 ustala się, w miarę potrzeb, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 22

Załączniki do niniejszej dyrektywy ulegają zmianom, jeśli zachodzi taka potrzeba, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

▼A1

Załącznik B podlegał będzie ponownemu przeglądowi przed datą wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu, w szczególności celem zmian w wykazie chorób, polegających na wprowadzeniu tych, na które podatne są przeżuwacze i świniowate oraz te, które są przenoszone przez zapłodnione jaja, nasienie oraz zarodki.

▼B

Artykuł 23

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 można ustanowić specjalne wymogi, jeśli to konieczne, na zasadzie odstępstwa ►M7 ——————— ◄ od rozdziału II, dla przemieszczania się zwierząt należących do cyrków i wesołych miasteczek oraz dla handlu zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami przeznaczonymi dla ogrodów zoologicznych.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie są upoważnione do uzależnienia wwozu na ich terytorium zwierząt (łącznie z ptakami żyjącymi w klatkach), nasienia, komórek jajowych i zarodków określonych w niniejszej dyrektywie, które były transportowane przez terytorium państwa trzeciego od wystawienia świadectwa zdrowia, poświadczającego zgodność z wymogami niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie uciekające się do możliwości ustanowionej w ust. 1 powiadamiają o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie wchodzące w skład Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

Artykuł 25

W załączniku A do dyrektywy 90/425/EWG dodaje się, co następuje:

„Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54.)”

▼M7

Artykuł 26

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powołany na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady. ([1])

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ([2]) ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

▼B

Artykuł 27

Państwa Członkowskie wprowadzające w życie alternatywny system kontroli zapewniający gwarancje równoważne gwarancjom ustalonym w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do przemieszczania się na ich terytorium zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, objętych niniejszą dyrektywą, mogą na zasadzie wzajemności zezwalać na odstępstwa od art. 6 część A ust. 1 lit. f), art. 8 lit. b) i art. 11 ust. 1 lit. d).

Artykuł 28

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 można przyjmować środki przejściowe przez okres trzech lat celem ułatwienia przejścia na nowe ustalenia określone w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu na transpozycję do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianego w dyrektywie 89/662/EWG oraz w dyrektywie 90/425/EWG.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.
([2]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼M6

ZAŁĄCZNIK A

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA W KONTEKŚCIE NINIEJSZEJ DYREKTYWY

Choroba	Rząd/rodzina/gatunek,którego głównie dotyczy
Afrykański pomór koni	*Equidae*
Afrykański pomór świń	*Suidae* i *ayassuidae*
Influenza ptaków	Aves
Zgnilec amerykański pszczół	Apis
Wąglik	*Bovidae, Camelidae, Cervidae, Elephantidae, Equidae* i *Hippopotamidae*
Choroba niebieskiego języka	*Antilocarpidae, Bovidae, Cervidae, Giraffidae* i *Rhinocerotidae*
Bruceloza bydła	*Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Hippopotamidae* i *Tragulidae*
Bruceloza owiec i kóz	*Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Hippopotamidae* i *Tragulidae*
Bruceloza owiec	*Camelidae, Tragulidae, Cervidae, Giraffidae, Bovidae* i *Antilocapridae*
Bruceloza świń	*Cervidae, Leporidae, Ovibos moschatus, Suidae* i *Tayassuidae*
Klasyczny pomór świń	*Suidae* i *Tayassuidae*
Zaraza płucna bydła	Bydło (włącznie z zebu, bawołem, żubrem i jakiem)
Ebola	Naczelne nieczłekokształtne
Pryszczyca	Parzystokopytne i słoń azjatycki
Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych	*Salmonidae*
Guzowata choroba skóry bydła	*Bovidae* i *Giraffidae*
Ospa małp	Gryzonie i naczelne nieczłekokształtne
Gruźlica bydła	Ssaki, w szczególności *Bovidae*, *Camelidae*, *Cervidae*, *Giraffidae* i *Tragulidae*
Rzekomy pomór drobiu	*Aves*
Pomór małych przeżuwaczy	*Bovidae* i *Suidae*
Enterowirusowe zapalenie mózgu i rdzenia u świń	*Suidae*
chlamydioza ptaków (choroba papuzia)	ptaki papugowate
Wścieklizna	Mięsożerne i nietoperze
Gorączka doliny Rift	*Bovidae*, gatunki *Camelus* i *Rhinocerotidae*
Pomór bydła	Parzystokopytne

▼**M6**

Choroba	Rząd/rodzina/gatunek,którego głównie dotyczy
Mały chrząszcz ulowy (*Aethina tumida*)	Apis i Bombus
Ospa owiec i kóz	*Bovidae*
Choroba pęcherzykowa świń	*Suidae* i *Tayassuidae*
Roztocz Tropilaelaps (*Tropilaelaps* spp).	Apis
Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej	Parzystokopytne i koniowate
TSE	*Bovidae,Cervidae, Felidae* i *Mustelidae*

▼B

ZAŁĄCZNIK B

WYKAZ CHORÓB, DLA KTÓRYCH PROGRAMY KRAJOWE MOGĄ BYĆ UZNANE ZGODNIE Z NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

Norki	Wirusowe zapalenie jelit Choroba Aleucka
Pszczoły	Zgnilec europejski Waroza i choroba roztoczowa
Małpy człekokształtne i zwierzęta kotowate	Gruźlica
Przeżuwacze	Gruźlica
Zwierzęta zającowate	Myksomatoza królików Wirusowa choroba krwotoczna Tularemia

▼M3

ZAŁĄCZNIK C

WARUNKI REGULUJĄCE ZATWIERDZENIE JEDNOSTEK, INSTYTUTÓW LUB OŚRODKÓW

1. Aby otrzymać urzędowe zatwierdzenie, zgodnie z art. 13 ust. 2 niniejszej dyrektywy, jednostka, instytut lub ośrodek jak określono je w art. 2 ust. 1 lit. c) powinny:

   a) być wyraźnie ogrodzone i odizolowane od otoczenia albo zwierzęta zamknięte oraz rozmieszczone w taki sposób, by nie powodować zagrożenia zdrowotnego dla gospodarstw rolnych, których stan zdrowia może być zagrożony;

   b) mieć odpowiednie środki do łapania, trzymania oraz izolowania zwierząt oraz dostępne odpowiednie pomieszczenia do kwarantanny oraz zatwierdzone procedury dla zwierząt pochodzących z niezatwierdzonych źródeł;

   c) być wolne od chorób wymienionych w załączniku A oraz chorób wymienionych w załączniku B, podczas gdy dany kraj ma program na podstawie art. 14. Aby jednostka, instytut lub ośrodek był zadeklarowany jako wolny od tych chorób, właściwy organ ocenia zapisy stanu zdrowia zwierząt przechowywane co najmniej przez poprzednie trzy lata oraz wyniki testów klinicznych oraz badań laboratoryjnych przeprowadzanych na zwierzętach w jednostce, instytucie lub ośrodku. Jednakże, na zasadzie odstępstwa od niniejszych wymagań, nowe zakłady są zatwierdzane, jeśli zwierzęta tworzące zbiór wywodzą się z zatwierdzonych zakładów;

   d) prowadzić bieżący rejestr zawierający:

      i) liczbę i tożsamość (wiek, płeć, gatunek oraz indywidualne oznaczenia, gdy jest to praktyczne) zwierząt z każdego gatunku obecnych w zakładzie;

      ii) liczbę i tożsamość (wiek, płeć, gatunek oraz indywidualne oznaczenie, gdy jest to praktyczne) zwierząt przybywających do zakładu albo go opuszczających wraz z informacją o ich pochodzeniu albo przeznaczeniu, transporcie z albo do placówki oraz stanie zdrowia zwierząt;

      iii) wyniki badań krwi lub innych badań diagnostycznych;

      iv) przypadki zachorowań i, jeśli to konieczne, zastosowane leczenie;

      v) wyniki badania pośmiertnego zwierząt, które padły w zakładzie, włączając zwierzęta urodzone martwo;

      vi) obserwacje poczynione podczas każdej izolacji albo okresu kwarantanny;

   e) poczynić ustalenia z właściwymi laboratorium w celu przeprowadzenia badania pośmiertnego albo posiadać jedno albo więcej właściwych pomieszczeń, gdzie badanie może być przeprowadzone przez właściwą osobę z upoważnienia zatwierdzonego weterynarza;

   f) poczynić odpowiednie ustalenia albo posiadać na miejscu obiekty do odpowiedniego rozmieszczania ciał zwierząt, które padły na skutek choroby albo zostały uśpione;

   g) zapewnić, w drodze umowy albo za pomocą instrumentów prawnych, usługi lekarza weterynarii zatwierdzonego przez właściwy organ oraz działającego pod jego kontrolą, który:

      i) spełnia *mutatis mutandis* wymogi określone w art. 14 ust. 3 lit. b) dyrektywy 64/432/EWG;

      ii) zapewnia by właściwy nadzór choroby oraz środki kontroli w odniesieniu do sytuacji chorobowej danego państwa były zatwierdzone przez właściwy organ oraz były stosowane w jednostce, instytucie lub ośrodku. Środki takie obejmują:

         — roczne plany nadzoru choroby obejmujące zwalczanie zoonozy,

         — kliniczne, laboratoryjne oraz pośmiertne badania zwierząt podatnych na choroby przenaszalne,

         — szczepienia podatnych zwierząt przeciwko chorobom zakaźnym, gdy to właściwe, tylko zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym;

▼M3

iii) zapewnia, iż każda podejrzana śmierć albo obecność wszelkich innych symptomów sugerujących, iż zwierzęta zapadły na jedną albo więcej chorób określonych w załączniku A oraz B, jest bezzwłocznie zgłaszana właściwemu organowi, jeśli choroba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia w danym Państwie Członkowskim;

iv) zapewniają, iż przybywające zwierzęta zostały, jeśli konieczne, odizolowane w zgodzie z wymogami niniejszej dyrektywy oraz instrukcjami, jeśli były takie wydane przez właściwy organ;

v) są odpowiedzialni za bieżącą zgodność z warunkami zdrowia zwierząt w niniejszej dyrektywie oraz z prawodawstwem wspólnotowym w sprawie dobrostanu zwierząt w czasie transportu i usuwania odpadów zwierzęcych;

h) jeśli trzyma zwierzęta przeznaczone do przeprowadzania doświadczeń laboratoryjnych – w zgodności z przepisami art. 5 dyrektywy 86/609/EWG.

2. Zatwierdzenie zostaje utrzymane, gdy spełnione są następujące wymogi:

a) pomieszczenia są pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii zatwierdzonego przez właściwy organ, który:

i) wizytuje pomieszczenia jednostki, instytutu lub ośrodka co najmniej raz w roku;

ii) kontroluje działalność zatwierdzonego lekarza weterynarii oraz wprowadzanie rocznego planu nadzoru choroby;

iii) zapewnia, że przepisy niniejszej dyrektywy są przestrzegane;

b) do placówki wprowadzane są wyłącznie zwierzęta pochodzące z innych zatwierdzonych jednostek, instytutów lub ośrodków, w zgodzie z zapisami niniejszej dyrektywy;

c) urzędowy lekarz weterynarii weryfikuje, czy:

— przepisy niniejszej dyrektywy są wypełniane,

— wyniki badań klinicznych, pośmiertnych i laboratoryjnych przeprowadzanych na zwierzętach nie ujawniły występowania chorób określonych w załącznikach A oraz B;

d) jednostka, instytut lub ośrodek prowadzą rejestry określone w pkt 1 lit. d) po zatwierdzeniu przez okres co najmniej 10 lat.

3. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy oraz pkt 2 lit. b) niniejszego Załącznika, zwierzęta włączając małpy człekokształtne (*simiae i prosimiae*) mające pochodzenie inne niż z zatwierdzonej jednostki, instytutu lub ośrodka mogą zostać wprowadzone do zatwierdzonej jednostki, instytutu lub ośrodka, pod warunkiem iż zwierzęta te przejdą kwarantannę w ramach urzędowej kontroli oraz w zgodzie z instrukcjami danymi przez właściwy organ zanim zostaną dołączone do zbioru.

Dla małp człekokształtnych (*simiae* oraz *prosimiae*) przestrzegane są warunki kwarantanny ustanowione w OIE Międzynarodowym Kodeksie Zdrowia Zwierząt (rozdział 2.10.1 oraz dodatek 3.5.1).

Dla innych zwierząt przechodzących kwarantannę zgodnie z ust. 2 lit. b) niniejszego Załącznika, okres kwarantanny musi wynosić co najmniej 30 dni w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku A.

4. Zwierzęta umieszczone w zatwierdzonej jednostce instytucie lub ośrodku opuszczają te zakłady wyłącznie jeśli przeznaczone są do innych zatwierdzonej jednostce instytucie lub ośrodku w tym Państwie Członkowskim albo innym Państwie Członkowskim; jakkolwiek, jeśli nie są przeznaczone do zatwierdzonej jednostki instytutu lub ośrodka, mogą opuścić je tylko w zgodzie z wymogami właściwego organu by zapewnić wyeliminowanie ryzyka prawdopodobnego rozprzestrzenienia się choroby.

5. Gdy Państwo Członkowskie korzysta z dodatkowych gwarancji w ramach prawa wspólnotowego, może domagać się dodania do zatwierdzonej jednostki instytutu lub ośrodka właściwych wymogów dodatkowych oraz świadectw dla gatunków podatnych.

▼M3

6. Procedury częściowego albo całkowitego zawieszenia, wycofania albo przywrócenia zatwierdzenia mają miejsce:

   a) gdy właściwy organ stwierdzi, iż wymogi z pkt 2 nie zostały wypełnione albo miała miejsce zmiana użycia, która nie jest już objęta art. 2 niniejszej dyrektywy, zatwierdzenie jest zawieszane albo wycofywane;

   b) gdy zgłoszono podejrzenie występowania jednej z chorób wymienionych w załączniku A albo B, właściwy organ zawiesza zatwierdzenie jednostki instytutu lub ośrodka do czasu, gdy podejrzenie zostanie oficjalnie wyeliminowane. W zależności od zaistniałej choroby oraz ryzyka przeniesienia choroby zawieszenie może odnosić się do zakładu jako całości albo wyłącznie do określonych kategorii zwierząt podatnych na daną chorobę. Właściwy organ zapewnia, iż środki niezbędne do potwierdzenia albo wyeliminowania podejrzenia oraz uniknięcia jakiegokolwiek rozprzestrzenienia się choroby są podjęte w zgodzie z prawodawstwem wspólnotowym regulującym środki podejmowane przeciwko danym chorobom oraz w odniesieniu handlu zwierzętami;

   c) gdy podejrzewana choroba zostanie potwierdzona, jednostka instytut lub ośrodek są ponownie zatwierdzane wyłącznie wtedy, gdy po usunięciu choroby oraz źródła infekcji w pomieszczeniach, obejmujących odpowiednie czyszczenie oraz dezynfekcję, warunki ustanowione w pkt 1 niniejszego Załącznika, z wyjątkiem pkt 1 lit. c), są ponownie spełnione;

   d) właściwy organ powiadamia Komisję o zawieszeniu, wycofaniu albo przywróceniu zatwierdzenia dla jednostki instytutu lub ośrodka.

▼B

ZAŁĄCZNIK D

▼M1

ROZDZIAŁ I

I. *Zasady regulujące zatwierdzanie punktów pobierania nasienia*

Punkt pobierania nasienia musi:

1. być poddany stałemu nadzorowi lekarza weterynarii punktu pobierania nasienia;

2. mieć co najmniej

   a) zamykane pomieszczenie dla zwierząt, a jeśli zachodzi taka potrzeba dla zwierząt z rodziny koniowatych również wybiegi, które są fizycznie oddzielone od pomieszczeń pobierania nasienia, pomieszczeń przetwarzania nasienia i magazynowania nasienia;

   b) wydzielone pomieszczenia niemające bezpośredniego połączenia z pomieszczeniami stałego przebywania zwierząt;

   c) wydzielone pomieszczenia służące do pobierania nasienia, w tym również wydzielone pomieszczenie do czyszczenia i dezynfekowania lub sterylizacji sprzętu;

   d) wydzielone pomieszczenie do przetwarzania nasienia, oddzielone od pomieszczenia, gdzie jest ono pobierane, i które nie musi koniecznie znajdować się w tym samym miejscu;

   e) wydzielone pomieszczenie służące do magazynowania nasienia, które nie musi koniecznie znajdować się w tym samym miejscu;

3. być tak skonstruowany lub odizolowany, aby wykluczyć kontakt z okolicznym żywym inwentarzem;

4. być skonstruowany w sposób umożliwiający łatwe oczyszczenie i zdezynfekowanie całego punktu z wyjątkiem biur, a w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych również wybiegów.

II. *Warunki nadzoru punktów pobierania nasienia*

Punkty pobierania nasienia muszą:

1. być nadzorowane tak, aby znajdowały się w nich tylko zwierzęta gatunku, którego nasienie ma być pobierane;

   Jednakże dopuszcza się przyjmowanie innych zwierząt domowych, pod warunkiem że nie stanowią one zagrożenia dla zdrowia zwierząt gatunków, których nasienie ma być pobierane, i spełniają warunki przewidziane przez lekarza weterynarii punktu.

   W przypadku zwierząt z rodziny koniowatych, gdy punkt pobierania nasienia znajduje się na tym samym terenie co punkt sztucznego unasiennia lub punkt kopulacyjny, przyjmuje się również klacze, ogiery próbniki i ogiery wykorzystywane do krycia naturalnego pod warunkiem, że spełniają warunki załącznika D rozdział II pkt A 1, 2, 3 i 4;

2. być monitorowane w celu zapewnienia prowadzenia rejestrów wykazujących:

   — gatunek, rasę, datę urodzenia i tożsamość każdego zwierzęcia, które znalazło się w punkcie,

   — informacje o przemieszczaniu zwierząt przyjmowanych i opuszczających punkt,

   — historię zdrowia i wszelkie badania diagnostyczne wraz z wynikami, przeprowadzone leczenie i szczepienia wykonane na zwierzętach znajdujących się w punkcie,

   — datę pobrania i przetwarzania nasienia,

   — informacje o miejscu przeznaczenia nasienia,

   — informacje o magazynowaniu nasienia;

3. być kontrolowane co najmniej raz w roku przez urzędowego lekarza weterynarii podczas sezonu rozpłodowego w przypadku zwierząt rozmnażanych sezonowo i dwa razy w roku w przypadku reprodukcji niesezonowej

▼M1

w celu rozpatrzenia i zweryfikowania wszelkich spraw odnoszących się do warunków zatwierdzenia i nadzoru punktu;

4. być pod nadzorem uniemożliwiającym dostęp osobom nieupoważnionym. Ponadto osoby upoważnione muszą przestrzegać warunków przewidzianych przez lekarza weterynarii punktu;

5. zatrudniać kompetentnych pracowników, którzy zostali odpowiednio wyszkoleni w zakresie technik dezynfekowania i higieny zapobiegających rozprzestrzenianiu chorób;

6. być monitorowane, w celu zapewnienia, że:

   — żadne zwierzę trzymane w punkcie nie jest używane do krycia naturalnego w okresie co najmniej 30 dni przed pierwszym pobraniem nasienia i w okresie pobierania,

   — pobieranie, przetwarzanie i magazynowanie nasienia odbywa się tylko w pomieszczeniach do tego przeznaczonych,

   — wszelkie przyrządy i naczynia mające styczność z nasieniem lub dawcą podczas pobierania lub przetwarzania są każdorazowo dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem albo są nowe, jednorazowego użytku i usuwane po użyciu,

   jeżeli w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych punkt pobierania nasienia znajduje się w tym samym miejscu co punkt sztucznego unasienniania lub punkt kopulacyjny, musi być zachowana ścisła separacja instrumentów i sprzętu używanego do sztucznego unasienniania i krycia naturalnego oraz instrumentów i sprzętu mającego styczność z dawcami lub innymi zwierzętami przechowywanymi w punkcie od nasienia,

   — produkty pochodzenia zwierzęcego, takie jak rozcieńczalniki i dodatki lub rozrzedzalniki stosowane podczas przetwarzania nasienia, nie stanowią zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub zostały poddane uprzedniej obróbce eliminującej takie zagrożenie,

   — w przypadku zamrożonego lub chłodzonego nasienia stosowane są czynniki zamrażające, które nie były uprzednio stosowane w przypadku innych produktów pochodzenia zwierzęcego,

   — wszelkie kontenery do magazynowania i do transportu nasienia są każdorazowo uprzednio odkażane bądź sterylizowane przed użyciem lub stosowane są nowe, jednorazowego użytku i usuwane po użyciu;

7. zapewniać, że każda pojedyncza dawka nasienia jest oznakowana w sposób trwały umożliwiający ustalenie Państwa Członkowskiego pochodzenia, daty pobrania, gatunku, rasy, tożsamości dawcy oraz nazwy lub numeru zatwierdzonego punktu, w którym dokonano pobrania nasienia.

▼B

ROZDZIAŁ II

Warunki stosowane w punktach pobierania nasienia

Wymagania odnosząc się do przyjęcia dawców

▼M1

A. OGIERY

Wyłącznie ogier, który według lekarza weterynarii punktu spełnia następujące warunki, może być wykorzystany do pobrania nasienia:

1. w czasie dopuszczenia i w dniu pobierania nasienia nie może wykazywać żadnych objawów infekcji lub choroby zakaźnej;

2. musi pochodzić z terytorium lub, w przypadku regionalizacji, z części terytorium Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego i gospodarstwa znajdującego się pod nadzorem weterynaryjnym, spełniającego warunki dyrektywy Rady 90/426/EWG;

3. na 30 dni przed pobraniem nasienia był trzymany w gospodarstwach, gdzie żadne zwierzę z rodziny koniowatych nie wykazało w tym okresie klinicznych objawów wirusowego zapalenia tętnic;

4. na 60 dni przed pobraniem nasienia był trzymany w gospodarstwach, gdzie żadne zwierzę z rodziny koniowatych nie wykazało w tym okresie klinicznych objawów zakaźnego zapalenia macicy u klaczy;

▼M1

5. w ciągu 30 dni przed pobraniem nasienia nie był używany do krycia naturalnego;

6. został poddany następującym badaniom, przeprowadzanym i poświadczanym w laboratorium uznanym przez właściwe organy, zgodnie z programem określonym w ust. 7:

   i) wykrywający niedokrwistość zakaźną koni, test immunodyfuzji w żelu agarowym, zwany „testem Cogginsa";

   ii) wykrywający wirusowe zapalenie tętnic koni, test seroneutralizacyjny (rozcieńczenie surowicy < ¼), uzupełniony, w przypadku otrzymania wyniku pozytywnego, o badanie wirusologiczne całkowitej objętości nasienia z wynikiem ujemnym;

   iii) wykrywający zakaźne zapalenie macicy u klaczy, test przeprowadza się dwukrotnie w siedmiodniowych odstępach czasu poprzez wyizolowanie drobnoustroju chorobotwórczego *Taylorella equigenitalis* z frakcji przedejakulacyjnej nasienia lub próbek nasienia i z wymazów pobranych z napletka lub cewki moczowej, z wynikiem ujemnym;

7. został poddany jednemu z następujących programów badań:

   i) w przypadku pozyskiwania nasienia do celów handlu nasieniem świeżym lub chłodzonym:

      — i ogier dawca przebywał nieprzerwanie w punkcie pobierania nasienia przez okres co najmniej 30 dni przed dniem pierwszego pobrania nasienia i podczas okresu pobierania nasienia oraz żadne zwierzę z rodziny koniowatych w punkcie pobierania nie miało bezpośredniego kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych o pogorszonym stanie zdrowia, badania wymagane na mocy ust. 6 i), ii) i iii) przeprowadza się co najmniej po 14 dniach od początku okresu przebywania ogiera w punkcie pobierania nasienia i co najmniej raz w roku na początku sezonu rozpłodowego,

      — i ogier dawca nie przebywał nieprzerwanie w punkcie pobierania nasienia lub inne zwierzęta z rodziny koniowatych w punkcie pobierania miały bezpośredni kontakt ze zwierzętami z rodziny koniowatych o pogorszonym stanie zdrowia, badania wymagane na mocy ust. 6 i), ii) i iii) przeprowadza się w okresie 14 dni przed pierwszym pobraniem nasienia i co najmniej raz w roku na początku sezonu rozpłodowego. Ponadto badanie wymagane na mocy ust. 6 i) powtarza się co 120 dni podczas okresu pobierania nasienia. Badanie wymagane na mocy ust. 6 ii) przeprowadza się nie później niż 30 dni przed każdym pobraniem nasienia, chyba że stan braku siewstwa u serododatniego ogiera na wirusowe zapalenie tętnic koni został potwierdzony testem izolacji wirusa, który musi być przeprowadzany corocznie;

   ii) w przypadku pobierania nasienia do celów handlu nasieniem mrożonym stosuje się programy badań, jak określono w ust. 7 i) tiret pierwsze i drugie, lub alternatywnie, badania wymagane na mocy ust. 6 i), ii) i iii) przeprowadzane podczas obowiązkowego 30-dniowego okresu magazynowania nasienia i nie wcześniej niż po 14 dniach od pobrania nasienia, niezależnie od tego, czy ogier przebywał nieprzerwanie w punkcie pobierania nasienia.

▼B

B. OWCE I KOZY

1. Jedynie owce i kozy z ośrodków lub gospodarstw, które zdaniem urzędowego lekarza weterynarii spełniają następujące wymagania, mogą być wykorzystane do pobierania nasienia:

   a) są w dobrym stanie zdrowia w dniu pobierania nasienia;

   b) spełniają wymogi ustalone w art. 4, 5 i 6 dyrektywy 91/68/EWG w sprawie handlu wewnątrz Wspólnoty.

   Dodatkowo, zwierzęta dawcy muszą przejść, w okresie trzydziestu dni przed pobraniem nasienia, z ujemnymi wynikami:

   — test wykrywający brucelozę kóz i owiec (*B. melitensis*) zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68EWG,

   — test na zakaźne zapalenie najądrzy (*B. ovis*) zgodnie z załącznikiem D do dyrektywy 91/68/EWG,

▼B

— test na wykrycie wirusa choroby granicznej;

c) przeszły odpowiednie testy lub kontrole opracowane w celu zapewnienia zgodności z wymogami wymienionymi w lit. a) i b) powyżej.

2. Testy określone w pkt 1, muszą być wykonywane przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.

▼M1

C. Jeżeli wynik któregokolwiek z badań określonych w A lub B jest pozytywny, zwierzę musi być izolowane, a pobrane od niego nasienie, licząc od ostatniego negatywnego wyniku badania, nie może być wprowadzone do obrotu. Ten sam przepis znajduje zastosowanie do nasienia pobranego od innych zwierząt podatnych na daną chorobę w gospodarstwie lub punkcie pobierania nasienia po dniu, w którym przeprowadzone zostało badanie z wynikiem pozytywnym. Handel nasieniem zostaje wznowiony po przywróceniu odpowiedniego stanu zdrowia punktu.

ROZDZIAŁ III

Warunki stosowane w odniesieniu do nasienia, komórek jajowych i zarodków

Nasienie, komórki jajowe i zarodki pobiera się, przetwarza i konserwuje zgodnie z następującymi zasadami:

a) płukanie komórek jajowych i zarodków nawet w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych przeprowadza się według warunków ustanowionych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Do czasu przyjęcia takich warunków stosuje się międzynarodowe normy.

Osłonka przejrzysta (*zona pellucida*) komórki jajowej i zarodka musi być nienaruszona przed płukaniem i pozostać nienaruszona po zakończeniu procesu płukania.

Dopuszcza się płukanie w tej samej pożywce komórek jajowych i zarodków pochodzących od tej samej dawczyni.

Po zakończeniu procesu płukania osłonka przejrzysta poszczególnej komórki jajowej lub poszczególnego zarodka podlega badaniu mikroskopowemu na całkowitym obszarze powierzchni, co najmniej w 50-krotnym powiększeniu, w celu potwierdzenia nienaruszalności ciągłości osłonki przejrzystej oraz potwierdzenia usunięcia z niej wszystkich przywierających do niej ciał obcych.

b) Pożywka i roztwory stosowane podczas pobierania, przetwarzania (badanie, płukanie i obróbka), konserwacji lub zamrażania komórek jajowych i zarodków powinny być wyjaławiane zgodnie z zatwierdzonymi metodami i poddawane odpowiednim zabiegom zapewniającym ich sterylność.

Środki stosowane podczas pobierania, płukania i konserwacji komórek jajowych i zarodków oraz rozrzedzania nasienia zawierają dodatek antybiotyków. W razie potrzeby ustanawia się szczegółowe zasady zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

c) Do zabiegów związanych z pobieraniem, przetwarzaniem i konserwacją lub zamrażaniem nasienia, komórek jajowych i zarodków muszą być używane narzędzia każdorazowo odkażone lub wysterylizowane przed zabiegiem lub narzędzia nowe, jednorazowego użytku, usuwane po użyciu.

d) Dopuszcza się przeprowadzanie dodatkowych badań zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, w szczególności w celu wykluczenia obecności czynników chorobotwórczych w płynach płuczących.

e) Komórki jajowe i zarodki, które zadowalająco zostały poddane badaniom przewidzianym w lit. a), oraz nasienie umieszcza się w sterylnych pojemnikach, które zostały należycie oznakowane, zawierają materiał biologiczny od tylko jednego ogiera lub klaczy i które są niezwłocznie plombowane.

Oznaczanie ustanowione na mocy procedury przewidzianej w art. 26 zapewnia ustalenie co najmniej kraju pochodzenia, daty pobrania, gatunku, rasy, tożsamości zwierząt, od których pobrano komórki jajowe i zarodki, nazwę lub numer punktu pobrania/zespołu.

f) Zamrożone nasienie, komórki jajowe lub zarodki umieszcza się w sterylnych pojemnikach z ciekłym azotem, które nie stanowią zagrożenia zanieczyszczenia pobranego materiału biologicznego.

▼M1

g) Zamrożone nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być magazynowane w zatwierdzonych warunkach przez okres co najmniej 30 dni przed wysyłką.

h) Nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być transportowane w pojemnikach, które przed użyciem zostały oczyszczone, zdezynfekowane lub wysterylizowane lub w pojemnikach nowych, jednorazowego użytku i usuwanych po użyciu.

ROZDZIAŁ IV

Dawczynie

Dopuszcza się pobieranie zarodków lub komórek jajowych wyłącznie od zwierząt, które same, jak również stada, z których pochodzą, według oceny urzędowego lekarza weterynarii spełniają warunki odpowiednich dyrektyw dotyczących wewnątrzwspólnotowego handlu żywymi zwierzętami przeznaczonymi do hodowli i rozrodu poszczególnych gatunków.

Przepisy dyrektywy Rady 64/432/EWG stosuje się do trzody chlewnej oraz przepisy dyrektywy Rady 91/68/EWG stosuje się do owiec i kóz.

Oprócz warunków ustanowionych mocą dyrektywy Rady 90/426/EWG zwierzęta z rodziny koniowatych, przed dniem pobrania komórek jajowych lub zarodków, muszą być chowane w gospodarstwach wolnych od klinicznych objawów zakaźnego zapalenia macicy u klaczy przez okres 60 dni. W terminie 30 dni przed dniem pobrania komórek jajowych i zarodków zwierzęta te nie mogą być wykorzystywane do krycia naturalnego.

▼M8

ZAŁĄCZNIK E

Część 1 – Świadectwo zdrowia dla handlu zwierzętami z gospodarstw

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA — **Świadectwo zdrowia dla zwierząt w obrocie wewnątrzwspólnotowym**

Część I: Szczegóły dotyczące przesyłki

I.1. Nadawca
Nazwa
Adres
Kod pocztowy

I.2. Numer referencyjny świadectwa | I.2.a. Lokalny numer referencyjny:

I.3. Odpowiedzialna władza centralna

I.4. Odpowiedzialna władza lokalna

I.5. Odbiorca
Nazwa
Adres
Kod pocztowy

I.6. Nr ref. oryginałów towarzyszących świadectw | Nr ref. towarzyszących dokumentów

I.7.

I.8. Kraj pochodzenia | Kod ISO | I.9.

I.10. Kraj przeznaczenia | Kod ISO | I.11.

I.12. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru
Gospodarstwo ☐
Nazwa | Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy

I.13. Miejsce przeznaczenia
Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Zatwierdzony organ ☐
Stacja pobierania nasienia ☐ Zespół embriotransferu ☐ Inne ☐
Nazwa | Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy

I.14. Miejsce załadunku
Kod pocztowy

I.15. Data i godzina wyjazdu

I.16. Środki transportu
Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐
Samochód ☐ Inne ☐
Oznakowanie:

I.17. Przewoźnik
Nazwa | Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy | Kraj członkowski

I.18. Gatunek zwierząt/Produkt

I.19. Kod Taryfy Celnej (HS)

I.20. Liczba zwierząt/masa

I.21.

I.22. Liczba opakowań

I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby

I.24.

I.25. Zwierzęta/produkty przeznaczone do
Hodowli ☐ Opasu ☐ Sztucznego rozrodu ☐ Uboju ☐ Zatwierdzonego organu ☐

I.26. Tranzyt przez kraj trzeci ☐
Kraj trzeci | Kod ISO
Punkt wejścia | Kod
Punkt wejścia | Nr PKG

I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐
Kraj członkowski | Kod ISO
Kraj członkowski | Kod ISO
Kraj członkowski | Kod ISO

I.28. Eksport ☐
Kraj trzeci | Kod ISO
Punkt wejścia | Kod

I.29. Szacunkowy czas podróży

I.30. Plan podróży
Tak ☐ Nie ☐

I.31. Oznakowanie zwierząt

Gatunek	(Nazwa naukowa)	System identyfikacji	Numer identyfikacyjny	Płeć	Wiek	Ilość

▼M8

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA **92/65 EI Zwierzęta z gospodarstw (kopytne, ptaki, zającowate, psy, koty i fretki)**

Część II: Wydawanie świadectw

II. **Informacje zdrowotne**	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b. Lokalny numer referencyjny

Ja, niżej podpisany lekarz weterynarii (1)/lekarz weterynarii odpowiedzialny za gospodarstwo pochodzenia i zatwierdzony przez właściwy organ poświadczam, że:

II.1. Podczas badania powyższe zwierzęta znajdowały się w stanie fizycznym kwalifikującym się do przewozu na planowanej trasie zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005.

II.2. Spełnione są warunki art. 4 dyrektywy Rady 92/65/EWG.

II.3.1. Przeżuwacze/świniowate (1) inne niż te objęte dyrektywą 64/432/EWG (1):

a) należą do gatunku;

b) w czasie przeprowadzania badania nie wykazywały żadnych klinicznych objawów jakiejkolwiek choroby, na którą są podatne;

c) pochodzą z urzędowo wolnego od gruźlicy/urzędowo wolnego od brucelozy lub wolnego od brucelozy stada/gospodarstwa niebędącego przedmiotem ograniczeń z powodu pomoru świń (1) albo z gospodarstwa, które było poddane, z wynikami ujemnymi, badaniom ustanowionym w art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 92/65/EWG.

II.3.2. Ptaki inne niż te, o których mowa w dyrektywie 90/539/EWG (1)

spełniają wymagania art. 7 dyrektywy 92/65/EWG i w czasie przeprowadzania badania nie wykazywały żadnych klinicznych objawów choroby.

II.3.3. Zającowate (1)

spełniają wymagania art. 9 dyrektywy 92/65/EWG i w czasie przeprowadzania badania nie wykazywały żadnych klinicznych objawów choroby.

II.3.4. Psy, koty i fretki (1)

Albo [(a) spełniają wymaganie ustanowione w art. od 5–16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG, oraz]

albo [(a) spełniają wymaganie ustanowione w art. od 6–16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 w przypadku gdy handel prowadzony jest z Irlandią, Zjednoczonym Królestwem lub Szwecją, oraz]

b) zostały poddane badaniu klinicznemu, w ciągu 24 godzin przed wysyłką, przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, które wykazało, że zwierzęta są zdrowe i mogą odbyć podróż.

II.4. Dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B (2) dyrektywy 92/65/EWG są następujące (1):

Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja

Uwagi

Część I:

— Rubryka I.6.: Liczba dokumentów towarzyszących: nr CITES, jeśli dotyczy.

— Rubryka I.19.: Użyć właściwych kodów HS: 01.06.19, 01.06.31, 01.06.32, 01.06.39.

— Rubryka I.31.: Identyfikacja: tam gdzie to możliwe, należy stosować oznakowanie indywidualne, a w przypadku małych zwierząt można stosować kod identyfikujący partię.

Wiek i płeć: należy uzupełnić jedynie w przypadku żywych zwierząt, jeśli dotyczy.

▼M8

Część II:

(1) Niepotrzebne skreślić.
(2) Zgodnie z wnioskiem państwa członkowskiego korzystającego z dodatkowych gwarancji na mocy prawodawstwa wspólnotowego.
— Kolor pieczęci i podpisu musi się różnić od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.

Urzędowy/zatwierdzony lekarz weterynarii

Nazwisko (drukowanymi literami): Uprawnienia i tytuł

Lokalny organ weterynaryjny: Numer powiązanego lokalnego organu:

Data: Podpis:

Pieczęć

▼M8

Część 2 – Świadectwo zdrowia dla handlu koloniami pszczół/pszczołami królowymi i trzmielami

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA **Świadectwo Zdrowia dla Zwierząt w obrocie wewnątrzwspólnotowym**

Część I: Szczegóły dotyczące przesyłki

I.1. Nadawca Nazwa Adres Kod pocztowy	I.2. Numer referencyjny świadectwa / I.2.a. Lokalny numer referencyjny: I.3. Odpowiedzialna władza centralna I.4. Odpowiedzialna władza lokalna
I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy	I.6. I.7.
I.8. Kraj pochodzenia Kod ISO / I.9.	I.10. Kraj przeznaczenia Kod ISO / I.11.
I.12. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru Gospodarstwo ☐ Inne ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy	I.13. Miejsce przeznaczenia Gospodarstwo ☐ Inne ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy
I.14. Miejsce załadunku Kod pocztowy	I.15. Data i godzina wyjazdu
I.16. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie:	I.17.
I.18. Gatunek zwierząt/Produkt	I.19. Kod Taryfy Celnej (HS) 01.06.90 I.20. Liczba zwierząt/masa
I.21.	I.22. Liczba opakowań
I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby	I.24.
I.25. Zwierzęta/produkty przeznaczone do Hodowli ☐ Przepędu ☐	
I.26. Tranzyt przez krajtrzeci ☐ Kraj trzeci Kod ISO Punkt wejścia Kod Punkt wejścia Nr PKG	I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐ Kraj członkowski Kod ISO Kraj członkowski Kod ISO Kraj członkowski Kod ISO
I.28. Eksport ☐ Kraj trzeci Kod ISO Punkt wejścia Kod	I.29.
I.30.	
I.31. Oznakowanie zwierząt Gatunek (Nazwa naukowa) Ilość Numer partii	

▼M8

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

92/65 EII pszczoły/pszczoły królowe *(Apis mellifera)* i trzmiele *(Bombus* spp.)

Część II: Wydawanie świadectw

II. **Informacje zdrowotne**	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b. Lokalny numer referencyjny

Ja, niżej podpisany poświadczam, że:

II.1. Pszczoły/trzmiele:

a) pochodzą z obszaru, który nie podlega zakazowi związanemu z występowaniem zgnilca amerykańskiego. (Okres obowiązywania zakazu trwał co najmniej 30 dni od stwierdzenia ostatniego odnotowanego przypadku i od dnia, w którym wszystkie ule w promieniu trzech kilometrów zostały sprawdzone przez właściwy organ i wszystkie zainfekowane ule zostały spalone lub też poddane odpowiednim zabiegom i inspekcji, aż do spełnienia wymogów wspomnianego właściwego organu);

b) pochodzą z obszaru, który w promieniu co najmniej 100 km nie podlega żadnym ograniczeniom związanym z podejrzeniem lub potwierdzonym występowaniem małego chrząszcza ulowego *(Aethina tumida)* lub roztocza *Tropilaelaps (Tropilaelaps spp.)* i na którym nie są obecne te pasożyty;

c) zostały wraz z opakowaniem poddane kontroli wzrokowej w celu wykrycia obecności małego chrząszcza ulowego *(Aethina tumida*) lub jego jaj i larw, lub innych pasożytów atakujących pszczoły, w szczególności roztocza *Tropilaelaps.*

II.2. Dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B ([1]) dyrektywy 92/65/EWG są następujące ([2]):

Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja

Uwagi

Część I:

— Rubryka I.31.: Gatunek: wprowadzić: *Apis mellifera* lub *Bombus* spp.
Ilość: wpisać liczbę kolonii.
Numer partii: w stosownych przypadkach wpisać liczbę pieczęci.

Część II:

([1]) Zgodnie z wnioskiem państwa członkowskiego korzystającego z dodatkowych gwarancji na mocy prawodawstwa wspólnotowego.

([2]) Niepotrzebne skreślić.

— Kolor pieczęci i podpisu musi się różnić od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.

Zatwierdzony lekarz weterynarii lub zatwierdzony urzędnik

Nazwisko (drukowanymi literami): Uprawnienia i tytuł

Lokalny organ weterynaryjny: Numer powiązanego lokalnego organu:

Data: Podpis:

Pieczęć

▼M8

Część 3 – Świadectwo zdrowia dla handlu zwierzętami, nasieniem, zarodkami i komórkami jajowymi pochodzącymi z zatwierdzonych jednostek, instytutów lub ośrodków

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA — **Świadectwo zdrowia dla zwierząt w obrocie wewnątrzwspólnotowym**

Część I: Szczegóły dotyczące przesyłki

I.1. Nadawca
Nazwa
Adres
Kod pocztowy

I.2. Numer referencyjny świadectwa | I.2.a. Lokalny numer referencyjny:

I.3. Odpowiedzialna władza centralna

I.4. Odpowiedzialna władza lokalna

I.5. Odbiorca
Nazwa
Adres
Kod pocztowy

I.6. Nr ref. oryginałów towarzyszących świadectw | Nr ref. towarzyszących dokumentów

I.7.

I.8. Kraj pochodzenia Kod ISO | I.9.

I.10. Kraj przeznaczenia Kod ISO | I.11.

I.12. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru
Stacja pobierania nasienia ☐ Zatwierdzony organ ☐
Zespół embriotransferu ☐
Nazwa Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy

I.13. Miejsce przeznaczenia
Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Zatwierdzony organ ☐
Stacja pobierania nasienia ☐ Zespół embriotransferu ☐ Inne ☐
Nazwa Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy

I.14. Miejsce załadunku
Kod pocztowy

I.15. Data i godzina wyjazdu

I.16. Środki transportu
Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐
Samochód ☐ Inne ☐
Oznakowanie:

I.17. Przewoźnik
Nazwa Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy Kraj członkowski

I.18. Gatunek zwierząt/Produkt

I.19. Kod Taryfy Celnej (HS)

I.20. Liczba zwierząt/masa

I.21.

I.22. Liczba opakowań

I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby

I.24.

I.25. Zwierzęta/produkty przeznaczone do
Hodowli ☐ Opasu ☐ Sztucznego rozrodu ☐ Uboju ☐ Zatwierdzonego organu ☐

I.26. Tranzyt przez kraj trzeci ☐
Kraj trzeci Kod ISO
Punkt wejścia Kod
Punkt wejścia Nr PKG

I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐
Kraj członkowski Kod ISO
Kraj członkowski Kod ISO
Kraj członkowski Kod ISO

I.28. Eksport ☐
Kraj trzeci Kod ISO
Punkt wejścia Kod

I.29. Szacunkowy czas podróży

I.30. Plan podróży
Tak ☐ Nie ☐

I.31. Oznakowanie zwierząt
Gatunek (Nazwa naukowa) System identyfikacji Numer identyfikacyjny Płeć Wiek Ilość

▼M8

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

92/65 EIII Zwierzęta, nasienie, zarodki i komórki jajowe pochodzące z zatwierdzonych jednostek, instytutów lub ośrodków

Część II: Wydawanie świadectw

II. **Informacje zdrowotne**	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b. Lokalny numer referencyjny

Ja, niżej podpisany lekarz weterynarii odpowiedzialny za gospodarstwo pochodzenia i zatwierdzony przez właściwy organ, poświadczam, że:

II.1. Jednostka, instytut lub ośrodek pochodzenia został zatwierdzony zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 92/65/EWG do celów handlu wyżej wymienionymi zwierzętami, nasieniem, zarodkami lub komórkami jajowymi.

II.2. Zwierzęta/zwierzęta dawcy określone w niniejszym świadectwie zostały dzisiaj zbadane i stwierdzono, że są zdrowe i wolne od objawów klinicznych chorób zakaźnych, w tym chorób wymienionych w załączniku A do dyrektywy 92/65/EWG, oraz że nie podlegają żadnym urzędowym ograniczeniom i pozostawały w tej jednostce, instytucie lub ośrodku albo od urodzenia, albo przez okres ..... (miesięcy lub lat).

II.3. Podczas badania powyższe zwierzęta znajdowały się w stanie fizycznym kwalifikującym się do przewozu na planowanej trasie zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i w stosownych przypadkach z wymogami IATA i/lub wytycznymi CITES dotyczącymi transportu.

II.4. Dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B ([1]) dyrektywy 92/65/EWG są następujące ([2]):

Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja

II.5. Ptaki zgodnie z decyzją 2006/474/WE zostały zaszczepione przeciwko grypie ptaków w dniu ..... (data), przy użyciu szczepionki ..... (nazwa).

Uwagi

Część I:

— Rubryka I.6.: Liczba dokumentów towarzyszących: Nr CITES, jeśli dotyczy.

— Rubryka I.19.: Użyć właściwych kodów HS: 01.06.31, 01.06.32, 01.06.39, 01.06.11, 01.06.19, 05.11.99.90.

— Rubryka I.31.: Identyfikacja: o ile to możliwe, należy stosować oznakowanie indywidualne, a w przypadku małych zwierząt można stosować kod identyfikujący partię.

Wiek i płeć: wypełnić tylko w przypadku żywych zwierząt, jeśli dotyczy.

Część II:

([1]) Zgodnie z wnioskiem państwa członkowskiego korzystającego z dodatkowych gwarancji na mocy prawodawstwa wspólnotowego.

([2]) Niepotrzebne skreślić.

— Kolor pieczęci i podpisu musi się różnić od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.

Zatwierdzony lekarz weterynarii:

Nazwisko (drukowanymi literami): Uprawnienia i tytuł:

Lokalny organ weterynaryjny: Numer powiązanego lokalnego organu:

Data: Podpis:

Pieczęć”

▼**M7**

ZAŁĄCZNIK F

Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną

Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego

Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących wewnątrzwspólnotowy handel i przywóz zarodków bydła domowego z państw trzecich

Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich

Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej

Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujące handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt i produktów akwakultury

Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami

Dyrektywa Rady 68/2004/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniająca dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylająca dyrektywę 72/462/EWG.